

Scimus, et hanc veniam petimusque damusque vicissim;
 Sed non ut placidis cœant immitia, non ut
 Serpentes avibus gemaantur, tigribus agni.

Inceptis gravibus plerumque et magna professis
 Purpureus, late qui splendeat, unus et alter
 Assuitur panus, quum lucus et ara Dianæ,
 Et properantis aquæ per amœnos ambitus agros,
 Aut flumen Rhenum, aut pluvius describitur arcus :
 Sed nunc non erat his locus. Et fortasse cupressum
 Scis simulare ; quid hoc, si fractis enatat expes
 Navibus, ære dato qui pingitur ? Amphora cœpit
 Institui : currente rotâ, cur urceus exit ?
 Denique sit quodvis simplex duntaxat et unum.

(V. 1-23)

2. DU TON QUI CONVIENT A LA TRAGÉDIE ET
 A LA COMÉDIE.

Versibus exponi trajicis ræs comica non vult :
 Indignatur item privatis ac prope socco
 Dignis carminibus narrari cœna Thyestæ.
 Singula quæque locum teneant sortita decenter
 Interdum tamen vocem et comœdia tollit,
 Iratusque Chremes tumido delitigat ore ;
 Et trajicus plerumque dolet sermone pédestri :